

פנינים יקרים אמרות טהורות
והדרכות ישרות שנשמעו מפי
מורן רבינו ראש הישיבה שליט"א

פרשת וישלח - תשפ"ב

פרשת וישלח תשפ"ג
גליון ו'

שמוע"ס לבחורי הישיבה פרשת וישלח
לימוד מהפכים קטנים -
הזהירות בשמירת הפצי הקדש

תוכן המאמר

ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר. ברשב"ם פירש ענין זה באופן מיוחד וז"ל כי לברוח דרך אחרת שלא יפגשו עשו נתכוון, עכ"ל, והקושיא נשאלת מאליה, מה ראה יעקב אבינו אחר הכנה מרובה של תפילות, מתנות, וטכסיסי מלחמה - לברוח זמן קצר לפני המלחמה. ונראה הכוונה בזה כי ממש לפני המלחמה - היה התבררות יתירה של כוחות הטומאה להחליש את לב יעקב אבינו, ובכך על ידי שיתייאש יעצח בקלות על ידי עשו, וכן הוא אצל בחור בישיבה שהרבה פעמים עובד וייגע לשבור איזה מידה רעה, ותקופה לפני הנצחון הגדול, מתגבר מלך זקן וכסיל ומפילו, אך אם יתגבר על זה, אזי מעו יצא מתוק ולית נחורא אלא דנפיק מעו חשוכא.

עוד פירוש הוא בגמרא - ויותר יעקב לבדו אמר רבי אלעזר שנשתייר על פכין קטנים ע"כ, וכן הובא ברש"י (ר"ה ויותר). והלימוד מזה איתא בגמרא - מכאן לצדיקים שהביב עליהם ממונם יותר מגופם, ולדין הדברים אמורים שכל אחד ישמור על החפצים שיש לו, וכמו שאמרו התורה חסה על ממונם של ישראל. ועל אחת כמה וכמה כאשר מדובר בחפצים של הישיבה - יש לחשב חשבוננו של עולם, שמה שיש בגשמיות בישיבה מגיע מאנשים שנדבו בכדי לתרום לישיבה לרווחת הלומדים בה, ומטרתם שיעשו בזה נחת רוח להקב"ה ותרומתם יילך לבחורים העוסקים בתורה.

ובשח"ו מזיק חפץ - לפעמים אי אפשר לשער את מה שגורם לנדיב, והוא על פי מאמר התנא במשנה - בשעת פטירתו אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות אלא תורה ומעשים טובים, וכיון שהזיק את החפץ, נחסר לו התורה ומעשים טובים שהיו יכולים ללוותו. כמו כן התורמים בכל עת צרה מבקשים שבזכות שהבחורים נהנים ממה שתרמו ייושעו בכל טוב. ועל כן לפני שח"ו חפץ יכול להיות נזוק - יחשוב בלבו האם אינו לוקח זכותו של האדם ההוא להיוושע. חוץ מכל הנ"ל יש להכיר להם טובה אל התורמים, שאפשר כי הרבה מהסיעתא דשמיא שיש ללומדים הוא מכח הרצון שלהם, מכח המסירות שלהם.

עוד יש לדעת כי אפילו ספר תורה שבהיכל תלוי במזל, וכל חפץ - חשיבתו תלויה איך משתמשים בו באם נתמזל ומשתמשים בו לתורה ועבודה חשוב הוא מאוד, ואם לא ומשתמשים בו לבין הסדרים לדברים בטלים, הרי הוא נחסר ממון התורם. וכן הוא גם בישיבה שתלויה איך הבחורים הלומדים בו מתנהגים, ונמדדת לפי מה מעשיו של כל בחור והתנהגותו, שאם מתנהג כפי הראוי אזי משבח את הישיבה שלומד בו, ומפאר את שמם של חבריו.

(עיין ירמיה כג כט), ובכן אנו נלמד על דרך העבודה מב' הפירושים האמורים.

אחר שהכין יעקב אבינו את עצמו לקראת המלחמה עם עשו - מדוע רצה לברוח

ראשית לימודנו יאיר במהלך הבי' שיעקב היה נסוג לאחור מפני שפחד להילחם עם עשו, ובהקדם מה שקשה בזה טובא, מה נודע לו בלילה לפני המלחמה, שגמר בלבו כי לא יצליח במלחמה - ועליו לברוח כדי להינצל ממנו, ובפרט דמשמע שנתחדש לו

רבי אלעזר שנשתייר על פכין קטנים ע"כ, וכן הובא ברש"י (ר"ה ויותר). עוד פירוש מצאנו שפירש הרשב"ם (פסוק כה) וז"ל כי לברוח דרך אחרת שלא יפגשו עשו נתכוון, עכ"ל, וחזר וכתב (פסוק כו) וז"ל רצה לעבוד ולברוח, עכ"ל. והיינו שמפני הפחד של יעקב מאחיו עשו, רצה יעקב לחזור בו - ונסג לאחור ברגע האחרון. ולעניינינו יש ללמוד מב' המהלכים, על פי מה שאמרו בגמרא (ברכות דף לב; עירובין יג; גיטין ו) אלו ואל דברי אלוקים חיים, ואפשר לפרש את התורה בכמה אנפי וכפטיש יפוצץ סלע

ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר (לב כה). ידוע מה שאמרו הצדיקים כי הקריאה מעורר את הזמן, ובכל שבוע יש לכל אחד ללמוד מן פרשת השבוע את המעשה אשר יעשו, וכענין שכתב הרמב"ן לבנו (אגרת הרמב"ן) וכאשר תקום מן הספר תחפש באשר למדת אם יש בו דבר אשר תוכל לקיימו, ובכן אף אנו נלמד מפרשה זו כמה עניינים - מצאנו כמה פירושים מדוע נשאר יעקב לבדו מעבר הנהר, הפירוש הראשון מה דאיתא בגמרא (חולין דף צא.) ויותר יעקב לבדו אמר

מה שעמד בתוקף נגד היצר הרע בימים הקשים - הוא מה שעמד לו שינצח נצחון גדול יותר.

כן הוא אצל בחור בישיבה שהרבה פעמים עובד וייגע לשבור איזה מידה רעה ומחזיק בזה זמן מה, וכאשר בטוח שהוא כבר בדרך טובה והנה כובש את היצר הרע במדה מגונה זו, נכנס מלך זקן וכסיל ומפילו במידה זו, ולא זו בלבד אלא שמתגבר עליו עוד יותר ומכניס בו חלישות הרעת שאם במדה שעבד בו ונתייגע בזה כל כך - נכשל, כל שכן במדות אחרות לא יוכל לעבוד עליהם, אמנם אם מתגבר על זה, אזי מעז יצא מתוק ולית נהורא אלא דנפיק מגו חשוכא (זוה"ק שמות דף קפד). שעל ידי שנתגבר על היצר הרע בשעה קשה זו - יכבוש וינצח באופן חזק יותר את היצר הרע, וכמו שיעקב ניצח בשעה קשה זו את שרו של עשו, ועשו נכנע מאליו.

ומה שנהיה זמן קצר לפני המלחמה - היה התגברות יתירה של כוחות הטומאה להחליש את לב יעקב אבינו שיהיה חלש בלבו שלא ינצח את אחיו, ובכך על ידי שנתייאש ינוצח בקלות על ידי עשו שהוא בא מכח כוחות הטומאה, על כן לילה אחד לפני שמגיע השעה הגורלית - הפילו כוחות הטומאה פחד על יעקב אבינו הבא מכח כוחות הקדושה, עד שעשה מעשה ורצה לברוח מהמלחמה, לא זו בלבד - אלא שאדרבה במקום לברוח ממלחמה, התגברו עליו עוד ונפל במערכה באופן קשה יותר, שנצרך להילחם עם המלאך, עד שנהיה צולע מזה וכמעט שנתייאש, אך האמונה החזקה שהיה ביעקב אבינו הוא שעמדה לו ואף שהיה כבר בגדר ייאוש נתגבר על הכל, ולא זאת בלבד אלא הנסיון שהיה לו נתברר לו לטובה שקיבל הודאת הברכות משרו של עשו, וכן היה בו כחו גדול יותר להילחם עם עשו וכמו שאמר הכתוב (לכ לא) כי שרית עם אלוקים ועם אנשים ותוכל.

מה שיש התגברות הוא מפני שנתר לבדו

עוד לימוד יש ללמוד על פי דרך זה, ובהקדם כי מה שרואה אדם שמתגבר עליו היצר הרע באופן חזק, אינו אלא מפני שאינו בדיבוק חברים, ובכך הוא עומד לבד במערכה עד שיש ביד היצר הרע כח להתגבר עליו, ואף זה אפשר ללמוד מהפסוק שרק כשנשתייר יעקב לבדו רק אז נהיה ויאבק איש עמו, אך יש להוסיף שהויותר לאו דווקא במקום אלא אף כשנמצא בהיכל הישיבה עם שאר חבריו אלא שיושב לבדו וראשו במקום אחר, אז נתגרה בו היצר הרע, וכן אמרו בגמרא (תענית דף כג:) או חברותא או מיתותא.

אצל כל אחד - לפני הנצחון יש התגברות כוחות הטומאה

ולדין הדברים אמורים ויש לנו ללמוד - דהרבה פעמים אדם עושה פעולותיו ומחשב דרכיו איך יוכל להתגבר על יצרו הרע הבורע בקרבו, ואכן חפץ ד' בידו יצליח, וד' הולך לסייע בידו לנצחו ולהכריע אותו, אך זמן קצר לפני המערכה אשר בו אכן הגיע השעה המסוגלת אשר ינצחו, מגיע היצר הרע ומכניס בו פחד גדול ונסוג לאחור, ואינו מתגבר על יצרו עד שמסתבך ונופל למלחמה גדולה יותר, ויש לו לראות ולחשב כי עתה עוד רגע קטן ינצח את היצר הרע, ויש לו לעמוד איתן בזמן קשה זה, ובעזרת השי"ת יראה נצחון גדול, ויתברר כי אדרבה

דבר ממה שלא ידע עד עתה, שהרי חזינן כי רבות מחשבות השקיע יעקב אבינו לפני יום זה, וארבע עשרה שנה עד שנולד יוסף, שעדיין הבין שלא יעלה בידו לנצחו נתעכב בבית לבן, כמבואר ברש"י לעיל (ל כה, עה"פ ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף) ו"ל משנולד שטנו של עשו, שנאמר והיה בית יעקב אש והיה יוסף הלה ובית עשו לקש, אש בלא להבה אינו שולט למרחוק, משנולד יוסף בטח יעקב בהקב"ה ורצה לשוב, עכ"ל. כמו כן אף אחר שנולד יוסף ובטח יעקב בהקב"ה שינצחו, עשה השתדליות והכין עצמו טובא לקראת פגשו את עשו, ואף חשב בדעתו טכסיסי המלחמה, כדחזינן שכאשר התקרב אליו שלח מלאכים כדי שיורידוהו מכעסו ולשכנעו שלא לקח ממנו מאומה ולא נתקיים בו ברכת יצחק (רש"י לב ה-ג, ד"ה גת, ד"ה ויהי לי), ולאמר לו כי שלם עמו ומבקש אהבתו (רש"י שם ג, ד"ה למצוא), וכן ביאר עוד ברש"י התקין עצמו לשלשה דברים לדורון, לתפלה ולמלחמה. לדורון להלך ותעבור המנחה על פניו, לתפלה אלהי אבי אברהם, למלחמה ויהיה המחנה הנשאר לפליטה עכ"ל. ואף במתנה עצמה עשה טכסיסים ואמר לשים רוח בין עדר לחברו מלא עין להשביע עיניו של אותו רשע (רש"י שם יו, ד"ה ורוח), והקושיא נשאלת מאליה, מה ראה על ככה לברוח זמן קצר לפני המלחמה אחר הכנה מרובה - תפילות, מתנות, וטכסיסי מלחמה.

לפני ההכרעה במלחמה על קיום כלל ישראל - היה התגברות כוחות הטומאה

ונראה כי מכיון שהמלחמה עם עשו היה על קיום כלל ישראל, נמצא שהמערכה הוא בין כוחות הקדושה לכוחות הטומאה,

התורה חסה על ממונם של ישראל

של ישראל, ואין בזה חילוק מה שזווי של החפץ כי דין פרוטה כדין מאה.

חפצי הקדש - הממון של התורמים

כל זאת דברנו בכל החפצים ששייך לכל אחד באופן פרטי, על אחת כמה וכמה כאשר מדובר בחפצים של הישיבה, אזי חוץ ממה שנתבאר לעיל - יש בו גם ענין רוחני, כי על כל בחור לחשב חשבונו של עולם, שכל מה שיש כאן בגשמיות בישיבה כל זאת מגיע מאנשים שנדבו ומסרו מעצמם ומהונם בכדי לתרום לישיבה לרווחת הלומדים בה, וכל מטרתם הוא שיעשו בזה נחת רוח להקב"ה ותרומתם יילך לבחורים העוסקים בתורה, ורוצים לקנות לעצמם קנין נצח בחלק הרוחני של הישיבה, נמצא כי החפצים שיש בישיבה לצורך שימוש הבחורים הרי הם קנין רוחני נצחי לתורמים לאנשים התורמים ומוזילים מכספם וזהבם, ומי יעלה בלבו לגזול מחפצים של אחרים ולגזול אותם.

צדיקים חביב עליהם ממונם יותר מגופם

לפי הפירוש דאיתא בגמרא (חולין דף צא). שחזר מפני ששכח פכים קטנים, יש לנו ללמוד מוסר השכל גדול בענין זה - והוא מה שאמרו בגמרא (שם שם) אמר רבי אלעזר שנשתייר על פכין קטנים מכאן לצדיקים שחביב עליהם ממונם יותר מגופם, וכאשר מתבוננים בענין זה אפשר ללמוד מוסר השכל גדול, שהרי יעקב אבינו עומד קודם שעה גורלית אשר מפני סיבה זו ציוותה לו אמו לברוח מביתו, ושוהה בבית לבן כל כך הרבה שנים, מפני שמתירא ממנו כל כך, והולך לפגוש את אחיו הבא לקראתו עם ארבע מאות איש על מנת להורגו, וברגעים גדולים אלו מצא לו לנכון לחזור על עקבותיו ולעבור את הנהר, רק בשביל הפכים קטנים, על כן יש לנו ללמוד מזה ליהזר שלא יילך לאבדון שום דבר וחפץ, וקל וחומר בן בנו של קל וחומר שלא לבוא ולהשחית בידיים, אלא כל אחד לשמור על החפצים שיש לו, וכמו שאמרו בגמרא (שם דף מט) התורה חסה על ממונם

סיפור נפלא מענין זה

ולהבינ ענייני זה מסופר - אשר לפני כמה מאות שנים, התגורר בעיר וינה רבי שמשון ורטהיימר זצ"ל (אשר בימיו ביטל כמה גזירות ע"י השתדלותו בבית המלכות), וכיהן כשר האוצר של המלך. המלך אהב אותו אהבה עצומה, אבל בחצר המלוכה היה כומר שלא היה מסוגל לסבול את הקשר שהיה למלך עם השר היהודי. במשך זמן רב ניסה הכומר להסית את המלך נגד שר הכספים שלו, באמרו כי השר היהודי משקר וגונב מאוצרות המלכות. המלך לא שעה לדברי ההסתה הללו, עד שפעם אחת יעץ לו הכומר, לשאול את השר היהודי כמה כסף יש לו, וכך יוכל להיווכח בעליל כי הלה מערים עליו בקביעות.

דברי הכומר חלחלו לאזני המלך, עד שביום אחד הוא פנה לרבי שמשון, וברר כמה כסף יש לו. רבי שמשון השיב כי עליו לבדוק בספרים, ותוך ימים ספורים ישיב תשובה למלך. אכן לאחר שחלפו מספר ימים, הגיע רבי שמשון אל המלך, ופרט באזניו את סכום הכסף שיש ברשותו. כיון שהמלך ידע כי יש ברשותו ממון רב יותר, נראתה על פניו כשקר גמור - הסכום שהצהיר רבי שמשון. מכאן הגיע המלך למסקנה, כי הכומר אכן צדק בדבריו, ורבי שמשון מועל חלילה בכספי המלכות.

המלך לא אמר דבר לרבי שמשון, אלא תכנן כיצד להוציא אותו להורג בדרך עורמה. הוא הזמין לארמונו אדם בעל כבשן אש, שעסק בליבון לבנים, והורה לו כי כאשר יגיע לפניו מאן דהו, וישאל: "האם עשית את מצוות המלך?", עליו להשליך אותו לאלתר אל הכבשן, מבלי לתת לו כל פתחון פה להתגונן ולסגור על עצמו.

למחרת קרא המלך לרבי שמשון, נתן בידו מכתב, והורה לו לנסוע לבעל הכבשן, למסור לידיו את המכתב ולשאול אותו: "האם עשית את מצוות המלך?". כך ידע המלך, כי נחרץ גורלו של רבי שמשון, כיוון שהגוי ישליך אותו מיד אל כבשן האש, מבלי דין ודברים. למחרת השכים רבי שמשון, ויצא לכבשן האש כמצוות המלך, אך לפתע עצר אותו בדרכו יהודי, שביקש ממנו לגשת אל ביתו, מפאת שגולד לו תינוק לפני שמונה ימים, ולא עלה בידו למצוא מוהל. רבי שמשון, שהיה בקי במלאכת המילה, התנצל באמרו כי הוא נמצא כעת בשליחות מטעם המלך, ואינו יכול להפר את צו המלכות. אך היהודי התעקש באמרו: "האם מעדיף אתה למלא את פקודתו של מלך בשר ודם, מלקיים את מצוותו של מלך מלכי המלכים?". רבי שמשון קיבל את דברי אבי הרך הנולה, וסטה מדרכו כדי לקיים את המצוה ולמול את התינוק. **באותה שעה** המתין הכומר בקוצר רוח, לדעת כי אכן הגיע סופו של השר היהודי שנוא נפשו, בידעו כי רבי שמשון הוא

דיקן, ובודאי יצא לדרכו מוקדם, כדי לקיים את צו המלך. הוא המתין זמן מה, ולאחר מכן יצא אל כבשן האש, כדי לוודא שבעל הכבשן השליך את השר היהודי אל הלהבות הבווערות. בהגיע הכומר אל הכבשן, הוא ניגש אל בעל הכבשן, ושאל אותו: "האם עשית את מצוות המלך?"

בעל הכבשן, שקיבל הוראה ברורה מעם המלך, להשליך תכף ומיד אל כבשן האש את האיש שישאל שאלה כעין זו, לא השתהה רגע אחד. על אתר תפס את הכומר בידי החסונות, על מנת להשליך אותו לכבשן האש. כל מחאותיו וצעקותיו של הכומר, שזעק באימה וטען כי אין הוא האיש האמור להיזרק לאש, נפלו על אזניים אטומות. בעל הכבשן, שהיה נאמן להוראת המלך הברורה, שלא לתת פתחון פה לאדם שישאל את השאלה האמורה, השליך אותו אל בין הלהבות היקודות...

לאחר זמן, כאשר הגיע רבי שמשון אל המקום, הוא פנה אל בעל הכבשן ושאל: "האם עשית את מצוות המלך?". "כן", השיב בעל הכבשן, "לפני שעה קלה הגיע לכאן הכומר ששאל את אותה השאלה, וכיון שכך השלכתי אותו חי אל כבשן האש". כך התברר לרבי שמשון פשר הוראתו של המלך, ומיד הבין את הנס הגדול שארע לו בזכות קיום מצוות ברית מילה.

המלך שהמתין אף הוא לראות האם יבוצע גזר הדין, הופתע לשמוע כי רבי שמשון חי וקיים, בעוד הכומר הרשע הוא זה שהושלך אל הכבשן. זימן המלך את רבי שמשון לארמונו, ואמר לו: "עתה אני יודע כי הכומר הוא הרשע, והאלוקים שלך הביא עליו את ענשו. אך ברצוני לדעת, מדוע שיקרת לי כאשר שאלתי אותך כמה רכוש יש ברשותך, הרי יודע אני שיש לך ממון רב יותר ממה שציינת בפני?".

השיב לו רבי שמשון: "חלילה לי להוציא דבר שקר מפיו! כל מה שאמרתי היה אמת לאמיתה! אדוני המלך שאל אותי כמה רכוש יש לי, ואכן הרכוש ששייך לי, הוא רק הממון שנתתי לצדקה, שהרי כל הרכוש האחר - אינו שייך לי. הנה ברגע אחת, אם חלילה היה זממו של הכומר עולה בידו, הייתי מאבד הן את חיי והן את רכושי. רק הכסף שנתתי לצדקה, הוא הרכוש שעתידי להיוותר לי לעדי עד, ואף אחד לא יוכל לקחתו ממני. לכן כאשר שאל אותי המלך כמה רכוש יש לי, הלכתי לביתי, כדי לבדוק בספרים כמה כסף נתתי לצדקה. וזהו הסכום עליו הצהרתי בפני המלך!". עד כאן המעשה - - - כמה יש לנו ללמוד מזה, אשר עד כדי כך נחשבים ממון הצדקה לממונו של התורמים, עד שרבי שמשון מסר נפשו עליו, וטענתו עמו שרק סכום הזה - הוא הסכום ששייך לו.

הרבה פעמים נדרש לתורם ויותר גדול

המסירות נפש שיש הרבה פעמים לאנשים התורמים לשיבה הם דברים שאי אפשר לתאר, וזוכרני שפעם אחת הגיע אלי יהודי שהתקרב יותר בתשובה עד כדי כך שסגר את עסקיו כדי שיוכל לעלות בעבודת ד', ונשאר ברשותו כארבעים שולחנות וכסאות המסתכמים בסכומים עצומים שהיה יכול למכור ולקבל קצת כסף מהעסק שלו שנסגר, אך יהודי יקר זה חיפש עבור עצמו זכיות ולא מכר אותם - ומחשבה למעשה תרם אותם לשיבה, וחשבו לעצמכם מה יענה בחור שהזיק שולחנות אלו ליום הדין, הרי האדם ההוא מה שנשאר לו מעסקיו תרם כדי שהבחורים יתעלו בעבודת ד', ולא להיפך.

המזיק חפצי הקדש -

מזיק את התורם מחלקו בעולם הבא

לא זו בלבד שאם מזיק את החפץ שתרמו לשיבה הרי מונע ממנו רווח - שנוטל ממנו את זכות התורה שהיה יכול להגיע לידיו ע"י ההשתמשות בחפץ ההוא באופן הנכון לאורך ימים ושנים, אלא אף מזיקו ממש, וכמאמר התנא במשנה (אבות פ"ו מ"ט) **בשעת פטירתו אין מלויץ לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות אלא תורה ומעשים טובים**, וכיון שהזיק את החפץ נחסר לו התורה ומעשים טובים שהיו יכולים ללוותו.

כמו כן לוקח ממנו זכיות בעולם הזה

עוד זאת יש לשים אל לבו כי התורמים שתרמו חפצים לשיבה אזי בכל עת צרה נזכרים מהם, ומבקשים שבזכות שהבחורים היגיעים בתורה נהנים ממנו ייושעו בכל טוב. ובכן כל בחור צריך לראות על כל חפץ בשיבה, שמי שתרם אותו תולה יהבו בתפילתו ומבקש אשר בזכות החפץ הזה ייושע, ובודאי שאין שום בחור רוצה לגמול רעה תחת טובה לזה שתרם את החפצים, ועל כן לפני שלוקחים חפץ להשתמש דברים שאינם מיועדי עבורו או ח"ו להזיקו, יחשוב בלבו האם אינו לוקח זכותו של האדם ההוא להיושע.

יש לכל אחד להכיר טובה

ראו שנתנו לו חפצים להשתמש

חוץ מכל הנ"ל יש להכיר להם טובה אל התורמים, שאפשר כי הרבה מהסייעתא דשמיא שיש ללומדים הוא מכח הרצון שלהם, מכח המסירות שלהם, ממה שמחשיבים לומדי תורה והמתייגעים עליה, על ידי זה שוויתרו על תענוגי עולם הזה בשביל תלמוד תורה, כפי ששמעתי ממגיד אחד שסיפר שניגש אליו יהודי אחר שדבר דרשה כדי לאסוף ממון למקום תורה ואמר לו 'שמעתי את הדרשה שלך, שנאמרה מעומק הלב, ועז רצוני להשתתף במצוה הגדולה הזאת, האמת שלתת פחות ממאה דולר, זה נראה לי מגוחך, אבל מצבי הכלכלי הקשה, אפילו דולר אחד זה הרבה כסף, עם זאת אני רוצה להשתתף

במצוה, ולכן אני מוכן לתת חמישה דולר אם רק תסכים לקבל כמובן' והדרשן ענה לו בחכמה יתירה ואמר לו 'דע לך, כי חמשת הדולרים שלך, שווים בשמים יותר מחמישים אלף דולר שנתון עשיר. בזכות מסירות הנפש שלך, תהיה לתלמידים הצלחה גדולה', וענין זה בדוק ומנוסה גם שהרבה מהתורמים תורמים את תמצית דמם הכל כדי שיהיה להם חלק תורתם של הבחורים, ובודאי שחלק המסירות נפש שלהם גם משפיע על הלימוד בשיבה.

חפץ שנתרם - חשיבתו תלויה איך משתמשים בו

והנה אפילו ספר תורה שבהיכל תלוי במזל (תיקוני זוהר דף קכ"ו), וכן הוא בחפצים שנתרמים לשיבה באם נתמזל מזלו אזי משתמשים בו לתורה ועבודה ואם לא אזי יתקלקל או יהיו משתמשים בו לבין הסדרים לדברים בטלים, וזוכרני שפעם אחת הגיע אלי אדם אחד ואמר שאביו הולך לסגור את הנגרייה שבביתו הרבה שנים, ולסיום עבודתו בו רוצה לעשות כמה סטנדרט"ס כדי שיישבו ללמוד עליו ובכך טרח ויגע יגיעות רבות לבנותם, ושלחם לשיבה, ובכך תענוג גדול היה לראות האיד שבחורים מתייגעים על התורה ועל העבודה, ואף באים לקיים את התורה בבחינת 'ללמד' ואומרים על סטנדרט"ס שיעורים, (זה לבד הוא דבר גדול מאוד שבחור מהשיבה אומר שיעורים לשיעור אחר כשהבחורים מילאו כמה דפי ראשונים ואחרונים כשאומר את השיעור כזקן ורגיל), ובודאי שעמד לו לזכות, אולם לעומת זאת כמה צער גדול היה לראות האיד שלוקחים אותם בבין הסדרים ומשתמשים בו שלא כדרכו באופן שיכול להזיקו, שהרי כל מטרותם היה שיהיה להם חלק מהתורה הנלמדת בשיבה אז איך יוכלו בחורים בכזו קלות ראש לקחת חפץ שעמלו עליו כ"כ הרבה למטרה נעלה זו ולהזיקם???

ישיבה -

גם תלויה איך הבחורים ש"ומדים בו מתנהגים

בסיום הדברים יש להוסיף מענין לענין שלא רק החפצים תלויים במעשיו של כל בחור, אלא כל הישיבה תלויה בהתנהגותם של הבחורים, וכמו בערך המטבעות ששטר של דולר הוא אותו השטר, אך ההשקעה שלו נמדד ועולה ויורד לפי מדרת החשיבות בעיני בשר ודם כמה מעוניינים לקנותו, כך גם ישיבה נמדדת לפי מה מעשיו של כל בחור והתנהגותו, שאם מתנהג כפי הראוי אזי משבח את שמם של חבריו, ואם ח"ו להיפך... 'וב"ה אשר כבר ד' פעמים ששווער לוקח חתן מהישיבה שבנו לומד כאן, וזהו מפני שהבחור עושה רושם טוב, כך שאביו אומר רוצה אני חתן מישיבה זו).

ואסיים בברכה שלא ימוש התורה מפיכם עד עולם, ויתקיים בככם בקשת דוד המלך **אחת שאלתי מאת ד' אותה אבקש שבתי בבית ד' כל ימי חיי לחזות בנועם ד' ולבקר בהכלו**, ושיהיה זאת מתוך הרחבה אושר ועושר עד ביאת משיח צדקנו במהרה בימינו אמן.

לקבלת העלון באימייל: KOLHACHUTZER@GMAIL.COM

להארות והערות: נא להשאיר הודעה במספר המערכת:

079-520-5294